

ser. Det kan ikke være rigtigt, at blot fordi man fylder 65 år, så kvalificerer man sig automatisk til en række offentlige ydelser, helt uafhængigt af, om man i øvrigt er et ressourcestærkt menneske materielt såvel som psykisk.

Vi er nødt til at gøre op med myten om, at alle ældre nødvendigvis er svage. Vi vil i fremtiden opleve, hvordan flere og flere ældre kan selv og vil selv, uden at staten nødvendigvis behøver at træde til. Derfor sætter Det Radikale Venstre også spørgsmålstegn ved, om ikke ældre skulle kunne betale deres influenzavaccine selv. Hvorfor skulle det være nødvendigt at give tilskud til energibesparende foranstaltninger, blot man fylder 65 år, uden i øvrigt at kigge på indkomst- og formueforhold?

Ældrechecken har vi brugt meget tid på at diskutere i fredags og ikke mindst i dag, fordi det er et eksempel på, hvordan man ikke bør gøre den slags ting. Det Radikale Venstre vil gerne bidrage til, at de økonomisk mindst privilegerede pensionister kan stilles bedre.

Det Radikale Venstre ønsker en samlet langsigtet og permanent finansieret reform af ydelser og tillæg oven i folkepensionen med henblik på at sikre pensionister, der blot har folkepensionen og tillæg, en bedre økonomi og et større selvstændigt råderum, samt at velstillede pensionister ikke automatisk tildeles ydelser alene på grund af alder. Men regeringen og Dansk Folkeparti kommer med en 1-årig engangsfinansieret lappeløsning.

Derfor foreslog vi finansministeren under forhandlingerne at gøre noget for de økonomisk dårligst stillede pensionister, men vel at mærke et forslag, der indebar reelle prioriteringer. Ved at omprioritere aldersbetingede ydelser som f.eks. boligydelse og rabat i ejendomsværdiskatten til velhavende ældre til fordel for økonomisk set svagt stillede ældre, ja, så kunne man have gjort noget med perspektiv i. Men regeringen havde ikke modet til denne prioritering. Den turde ikke, og derfor er der heller ikke meget perspektiv i aftalen. Den savner fremtiden.

Kl. 22.50

På forskningsområdet fastholdes dårligt nok niveauet for 2002 i de kommende år, på trods af at Danmark skal leve af viden i fremtiden. Regeringen skærer i voksenuddannelse og folkeoplysning, på trods af at det er her, der er behov for at styrke indsatsen.

På retsområdet taler regeringen om hårdere straffe og hurtige sanktioner, men skærer i retternes virke. Det hænger ikke sammen. Det

hænger heller ikke sammen, at man skærer i midler til færdselssikkerhed, i betragtning af, hvor mange ulykker der sker, og vi ser desværre en stigende tendens på dette område.

Kommende generationer kommer til at betale, når regeringens politik på miljøområdet medfører kraftige besparelser gennem de sidste to finanslove. Vi konstaterer, at energipolitikken sejler, og at klimaplanen er udskudt. Det er heller ikke til gavn for kommende generationer.

På kulturområdet var regeringen heller ikke interesseret i nye og spændende initiativer. Det Radikale Venstre havde gerne set, at kulturen var blevet prioriteret højere, men ministeren gik målbevidst efter en sigsagskurs på biblioteksafgiften, og vi venter med spænding på, hvad kulturministeren måtte finde på til næste år.

Kommende generationer vil forhåbentlig omgøre denne regerings beslutninger på det internationale område, hvor regeringen nu har skåret omkring 5 mia. kr. i løbet af blot 2 år. 1,5 mia. kr. på ulandsbistanden hvert af årene, besparelser på Øststøtten og miljøbistanden plus det løse.

Oprindelig gik regeringen til valg på, at besparelserne på ulandsbistanden skulle være midlertidige, en engangsforestilling, men denne såkaldte midlertidige besparelse er nu blevet permanent forstået på den måde, at regeringen ikke retter ulandsbistanden op til sit hidtidige niveau, og det på trods af at Danmark nærmest har rekordagtigt overskud på sit samkvem med udlandet.

Med andre ord finansierer regeringen helt bevidst og målrettet valgløfter og indenrigspolitiske løfter ved at skære i det internationale engagement. Og det er selvfølgelig også det mest bekvemme for regeringen og for regeringens parlamentariske grundlag, for de fattige i den tredje verden kan jo ikke stemme i Danmark.

Regeringen taler om brede forlig, men baserer sig på Dansk Folkeparti. Det har vi fået en bekræftelse på i dag, ikke mindst fra Dansk Folkeparti selv. Efter aftalens indgåelse udtalte Venstres finansordfører, at rigtige venner kan stole på hinanden, og jeg citerer fra Ritzaus Bureau:

»I forhold til sidste år har vi nu vænnet os til vores roller, så vi har så stor en tillid til hinanden, at vi ikke behøver papir på det«.

Det udtalte hr. Kristian Jensen til Ritzaus.

Det er da vores håb, at farcen omkring Den Sociale Pensionsfond og Dansk Folkepartis kovending får regeringen til at revurdere den blinde tillid og afhængighed, som regeringen har til Dansk Folkeparti.